

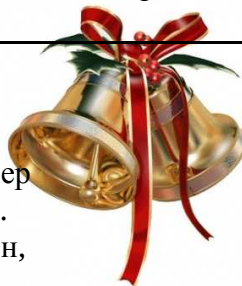


ВСЕЗНАЙКО

Издава училищен ученически съвет при I ОУ „Христо Ботев“ гр.Търговище

Брой 23

Декември 2009 година



Снежинки

Бели, бели снежинки
като перелинки.
Те земята ни покриват
и цветята ни приспиват.

Но когато слънце ги застигне,
тогава пролет ще пристигне.
Птичките ще се завърнат
и децата ще ги зърнат.

Ех, зима, зима! Где си ти?

Утрото ни озари!

Ний на воля да играем
и за уроци да нехаем!

Виргиния Андреевич-IVв клас

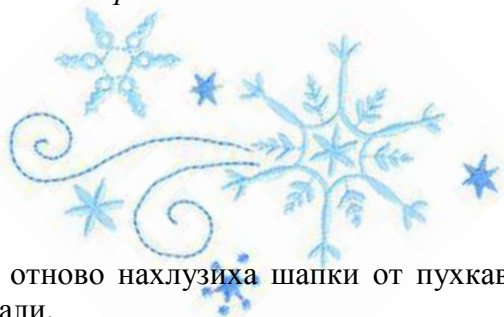
Дядо Коледа

В коледната вечер
чакаме ний гост.
Весел и сърдечен,
знам ще бъде.

И подаръци ще донесе той
на всички от сърце.

А пък ний ще го дарим
със свои радостни слова,
за да стопли този гост
своята щедра душа.

Мирослав Галинов-IVд клас



Зима

Люта зима сви,
Кучето в колибата се скри.
Котката гръб извива,
покрай комина ,тайничко се скрива

Катеричка работлива
във хралупата е дива,
няма лешник и бодли
Как ли ще посрещне утрешния ден?

Десислава Пламенова-IV д клас

Гатанка

Бели мухи долетяха.
Пекна слънце, те измряха.
Що е то?

/снежинките/

Коледа

Пак е побеляло. Дърветата отново нахлузиха шапки от пухкав сняг. Цялата земя е покрита със снежинки. И продължава да вали.

Излязох на двора, а по миглите ми се търкулнаха звездички. Звездички-снежинки. За миг те ме заслепиха.

Погледнах нагоре и не можах да видя небето.

Но тази белота е толкова красива! А пък у дома е топло. Мама прави баница с късмети, а татко слага дърва в печката. Огънят свети и топли.

Мама и тате нещо си говорят. Сигурно си мислят какво да ми подарят. Аз съм голяма вече и знам, че те купуват подаръка ми за Коледа. Но все пак бях навън, дали пък няма да дойде дядо Коледа.

Прибрах се на топло и бях в очакване.

Виргиния Андреевич-IVв клас

Коледа е

Коледа –празник е
незабравим!

На децата най-любим.

Когато белите снежинки
завалят и на небето бляскави
звезди се наредят,
нека усетим добрата искра
и да стоплим детските сърца.

Мразовита зима е навън,
чуйте бий камбанен звън.

Засияват светлини в нощта
грейва вечерница една.

Под покритата с гирлянди
коледна елха,
детето с надежда
очаква мига,
в който ще се случат
всички чудеса.

На фона на луната
и малки и големи,
виждат как лети шейната
с красивите елени.

Старец белобрад го води
и в дванайсетия час,
всичките народи
ще ахнат в захлас.

Михаела Петева-Va клас



Есен

Есента обагри цялата гора с топли цветове- жълто, червено , оранжево.

Тя е истински художник. А уж няма ни четка, ни боички. Аз се разхождам из гората и наблюдавам листата. Сухи са , носят в себе си красотата на отминалите дни. Те са нападали по земята и не ми се виждат тъжни. Листата знаят, че на тяхното място ще напъпят нови. И когато дойде пролетта отново ще се разлистят, ще облекат зелената си премяна.

Но вече приближава зимата. Снегът ще покрие дърветата с бели шапки.

И пак ще бъде красиво!



Полина Александрова –IVа клас



Есен

Есента листата шари
и така ме разтовари,
че запях като звънче
с ясно медено гласче.

Песента ми е позната.
Пял съм я и друг път аз
и децата ще повтарят
звучно с мен завчас.

Мирослав Галинов-IVд клас

Гатанка

Без ръце, без четка и бои,
с цветни краски най-добри
обагри дворове, полета и гори.
Събира птиците дори
и ги праща в другите страни.

Що е то?

/есента/

Миглена Мирославова-IVд клас

Домашни любимци

Имам коте Рижко,
имам хамстер Мишко.
Рижко, гледа Мишко
през прозореца голям.

Сладко, сладко се облизва:

-Ех, кога ще те изям!

Мишко весело се смее:

-В къщи славно се живее!

Арзу Бедридинова-Vб клас

Есен

Есента е тъжен сезон. Листата вече са дебело оцветени в оранжево, червено и жълто като шарения и разноцветен огън. Те вече не са тъй зелени като сочните зелени ябълки.

Тревата е като горещите и огнени залези. Зелените цветове постепенно изчезват.

Есента е тъмна и мрачна. Не можем да видим зелената , свежа природа. Само снимките ни помагат да си припомним топлото лято.

Весела зима

Мен снежинка ме наричат
и децата най-обичам...

-Хайде , грабвайте
шейните..

че пързалки има вън!

Всички весели деца
дойдоха,
дядо Коледа ще ги дари
с подаръци добри!

За Инка шоколад,
А за Вальо влачке.....

Маргарита Веселинова-IVв клас



В планината

През зимната ваканция на 2008година с мама и група туристи от нашия град потеглихме с рейс към град Карлово. Времето беше хубаво. Всички бяхме облечени с подходящи дрехи и си носехме храна. Пътувахме цели шест часа. Беше много весело. Песните не спираха. Разглеждах с интерес всичко по пътя и си говорехме с Радослава, която беше на 12 години.

Наближихме подножието на Калоферската планина. Времето там беше мрачно и валеше сняг. Рейсът спря. Всички слязохме с багажа си. Той щеше да се върне да ни вземе след три дни.

Започнахме изкачването по планинската пътека към хижа „Равнец“. Избраха ме за водач на групата. По пътя имаше много указателни табели. Аз вървах отпред с раница на гърба.

След един час задуха вятър и завали силен сняг. Започна виелица. Вече не се виждаха побелелите , стръмни, старопланински склонове. Вървах и падах, ръкавиците ми се намокриха, ръцете ми премръзнаха, но аз продължих да чистя табелките, за да следим маршрута. До хижата вървахме повече от четири часа. Падаха млади и възрастни като се събаряха взаимно. Пристигнахме в хижата уморени и премръзнали. Там ни очакваше буен огън и топъл чай. Отново се развеселихме. На другият ден ни очакваше тихо и студено време.

Планината ни показа своята бяла красота и своето величие.

Йолина Пламенова –IIIб клас

Зимни истории

Обикновено в гората се случват интересни неща. През зимата е студено, духа силен вятър, снегът е затрупал всичко наоколо. Но животните си измислят весели игри. Зайчето се гуши и крие от хитрата Лисана.

Тя пък се страхува де не се среща с Вълка и баба Меца.

Но има една птичка сврака, която все наднича из зад някой храст и чака интересни случки. Така, че веднъж тя видя как Зайчето и Лиса нещо си приказват и реши да ги проследи. А те замисляли как да вземат от Меца бурканче с мед. Но се страхували, защото трябвало да минат през дупката на Вълка. Зайчето предложило да се качи на гърба на Лиса и така да прикрие следите си. Лисицата не се съгласила, защото много се страхувала от Вълчо. Нейните следи щели да останат.

Тогавя решили ,че плана им няма да успее и се прибрали в бърлогите си.

А Меца продължила сладко, сладко да спи и била сигурна, че напролет пак ще си похапне от сладкия медец.

А свраката ли? Тя без да иска оставила тънки следи по снега.

Кристина Кюркчиева-IVа клас.

Първите снежинки

Паднаха снежинки вечерта,
когато всички са в леглата.

Една снежинка бяла като
памук

се разби в ела, а после в
един бук.

Друга бързаше като
самолет,

и бързаше да стане на лед.

Имаше и една пухкава като
перце.

а друга с бе сладка като
сладолед.

Миглена Мирославова-IV д клас

Зимен сън

Вее вятър и навява
сняг на ледени парцали.
И на мен ми е студено,
а навън е заледяло.

А така ми се играе,
с Ваньо, Митко и Мария.
Е, да взема да изляза

Снежният човек ме чака.
Иска да му сложа шал,
даже иска кашкавал.

Но това е само сън.
Вее вятърът навън.
А пък аз съм у дома
и на топличко стоя.
Али Салихов-IVа клас

Гатанка

На студа ме пари
От огъня трепери?

Що е то?
/снегът/

Зима

Баба Зима иде,
сняг ще завали.
Всичко ще затрупа,
поля, градини и гори.

Децата навън ще играят
и снежни човеци ще правят
А възрастните хора
в къщи ще стоят.
Виктория Стефанова- IVБ клас

Зимни камбанки

Зимни камбанки звънят в
нощта. С нощта идва и нашата
честита Коледа.
-Дзън, дзън, Коледа идва!-
провикна се едно дете
Миглена Мирославова-IV б клас

Снежинка и Снежко

Имало едно време едно момиче на име Снежинка и едно момче на име Снежко. Снежинка била с бяла рокличка и с бели пухкави пантовки. Тя била много малка, точно като точица. Снежко бил с морков вместо нос и с тенджера на главата на главата си.

Снежинка и Снежко били неразделни приятели, всичко си споделяли.

Но те имали един неприятел Слънчо, когато той се усмихвал те изчезвали. Но те знаели , че отново ще се срещнат и видят пак във времето.

Никол Станчева-IV а клас

Гатанка

Според някои дърво съм аз,
А пък други смятат ме за
храст.
Имам жълти , ранни цветове
И черни късни плодове.
Сурвакари в коледния ден
украсяват клончета от мен,
че да нося здраве съм избран.
Кой отгатна, че се казвам
Емре Севинов-IV а клас
/дрян/

Зима

Когато свърши есента,
след нея идва зимата.
Тя носи студ и мраз голям
и всеки гледа на топличко да
влезе.

Така и Катеричката се скри
дълбоко в тъмните гори.
Лешници ще хрупа тя,
докато дойде пролетта.
Севилджан Самиева-IVа клас

Коледна молба

За миг, злото забрави!
За Коледа добър бъди!
Навярно надежда ще има
през цялата зима.
Благодарни ще сме ви,
ако изпълните молбата ни.
Мерлин Ахмедова-IV „в”
клас

Коледните бебета

Бела и Барк са известни кучета фотолюбители. Миналата година бяха на всички големи коледни плакати.
Тази година трябва отново да позират за коледните плакати.
Докато Бела и Барк позират , техните деца Поли и Пого си играят зад кулисите.
Бела и Барк се стараят, но снимките не са успешни.
Фотографът е във възторг. Въпреки, че Поли и Пого не гледат на тази работа сериозно коледните снимки с бебетата станаха великолепни.
Александра Димитрова-IVа клас



Играта

Събраха се днес сутринта
Къртичко, Козльо , Зайо.
Глъч ечна в старата гора.
Как весело играят!

-Брей, от где ли долетял е
този сняг красив при нас?
Вижте само-чист и бял е!
да похапнем, мисля аз.

Пръв Къртичко им предложи.
чуден сняг, какъв късмет!
И козлето им предложи,
че снегът е сладолед...

Сняг похапваха, лудяха,
и се смяха във захлас.
А накрая всички бяха
простудени и без глас.
Емре Севимов-IVа клас



Самотното момиче

Колкото и да е бедна,
не я мисли за непотребна.
Да я изолираш недей си
помисля,
ако можеш да и помогнеш
недей се замисля.

Подиграват и се децата,
гостува и самотата.
Но с вашите , еднакви са
нейните очи,
пред всички слънчеви лъчи.

Когато я чуя да говори,
искам с всички да заспоря.
Да спрат да я обвиняват,
да започнат да я защитават.

Искам всичко аз да променя,
целият и живот да преобразя.
Но някой ден всичко ще се
преобърне
и ще ви се иска миналото да
се върне.

Тя е много мила
и в себе си се е свила.
Но ние можем да се обединим
за да я развеселим.
Венцислава Мариянова Vб
клас

Гатанка

Бял е , пухкав, лек и мек,
правим с него снежен човек.
Що е то?
/снега/
Айше Асенова-IVг клас

